

KRZYSZTOF ZNAMIEROWSKI
Radzanowo

Operacja lewostronnego przemieszczenia i skrętu trawieńca u krowy

Dnia 2.VII.1970 r. doprowadzono do PZLZ w Radzanowie krowę czb. lat sześć z objawami niestrawności. W czasie badania stwierdzono lekkie wzdęcie powłok brzusznych z lewej strony, stękanie, brak ruchów żwacza, próby bólowe dodatnie. Krowa nie oddawała kału mimo, że żwacz i dostępne badaniem rektalnym jelita zawierały treść o konsystencji zbliżonej do normalnej. Temperatura 39,5°C, tętno 84/min, oddechy 12/min. Stan odżywienia słaby, krowa wycielona przed czterema miesiącami. W pierwszym dniu leczenia podano krowie 500 g *Natrium sulfuricum* celem częściowego opróżnienia przewodu pokarmowego. Nie dało to jednak żadnych wyników. Następnego dnia dokonano laparotomii diagnostycznej w lewym dole głodowym. Zabieg wykonano na zwierzęciu stojącym w znieczuleniu miejscowym.

Po otwarciu jamy brzusznej stwierdzono w jej przedniej części pod żebrami twór balonowaty mocno napięty silnie uciskający na przednią część żwacza, w okolicy czepca zwężający się i skręcający. Rozpoznano lewostronne przemieszczenie i skręt trawieńca. Żwacz zawierał treść łatwo przesuwalną i nie był przeładowany, natomiast trawieniec wypełniony był treścią płynną i gazową znajdującą się pod dużym ciśnieniem.

Wykonano punkcję trawieńca grubą igłą służącą do upustu krwi u koni z dołączonym wężykiem gumowym sięgającym poza powłoki. Przytrzymanie ściany trawieńca wokół igły palcami połączone z uciskiem na dół w miarę wypływu treści pozwoliło na prawie całkowite jego opróżnienie. Znajdująca się w trawieńcu niewielka ilość sieczki bez trudności przechodziła wraz z płynem przez igłę. Po włożeniu do trawieńca 50 ml Biovalu wyjęto igłę i ściągnięto szew kapciuchowy założony jeszcze przed punkcją. Repozycja trawieńca oraz usunięcie skrętu nie przedstawiały trudności. Po odprowadzeniu trawieńca przyszyto żwacz do ściany brzusznej celem zapobieżenia nawrotom schorzenia. Asystujący wprowadził igłę zakrzywioną nawleczoną stylnem przez powłoki brzuszne do jamy otrzewnowej w odległości około 15 cm od linii białej. Po przejęciu igły przez operującego w jamie otrzewnowej uchwycono pojedynczym szwem fałd żwacza i wprowadzono igłę w niewielkiej odległości od pierwszego wkłucia. Końce stylonu zawiązano. Zeszyte rany po laparotomii przeprowadzono wg ogólnie przyjętych zasad.

Na rany ściany brzusznej i trawieńca zastosowano maść detreomycynową, domięśniowo podano jednorazowo 3 600 000 j. Debecyliny i 20 ml Vit. C-forte. Dalsze leczenie polegało na jednorazowym podaniu jednego opakowa-

nia Propiowetu z siemieniem lnianym. Pierwsza defekacja nastąpiła po 24 godz. kał był początkowo cuchnący i czarny. Po dwóch dniach krowa czuła się zupełnie dobrze, odzyskała apetyt. W dniu 7.VII.1970 r. zdjęto szew ustalający żwacz, a 9.VII.1970 r. właściciel odebrał zwierzę do domu.

Adres autora: lek. wet. Krzysztof Znamierowski, Radzanowo, pow. Płock, PZLZ.

MILANOWSKIJ A. G., IWANOWA W. I.: O skuteczności pasteryzacji mleka przy brucellozie. (Ob efektywności pasteryzacji mleka przy brucellozie). Wietierinaria (Moskwa), 47, 12, 15—17, 1970.

Zakażone mleko poddawano pasteryzacji w małowymiarowym płytowym pasteryzatorze Alfa-Laval przy temperaturach 72, 74, 76 i 80°C i czasie ekspozycji 16—20 sek. Zabicie zarazka sprawdzano metodą posiewów i zakażania świnek morskich.

Stwierdzono, że pasteryzacja 15—20 sekundowa w temperaturze 72°C nie zapewnia całkowitego odkażenia mleka zakażonego brucellami, natomiast w wyższych temperaturach powoduje zabicie wszystkich bruceli.

Autorzy biorąc pod uwagę duże niebezpieczeństwo mleka jako źródła brucellozy zalecają przeprowadzanie pasteryzacji mleka z gospodarstw zapowietrzonych w temp. 85—90°C przy ekspozycji 15—20 sek.

T. J.

BARANIENKOW M. A.: Odkazanie gnojówki przy listeriozie. (Diezinfekcja nawoznej żyży przy listeriozie). Wietierinaria (Moskwa), 47, 12, 18—20, 1970.

Autor na podstawie przeprowadzonych doświadczeń wykazał, że listerie zachowują żywotność w gnojówce od 15 do 30 dni (zależnie od pory roku). Do odkażenia gnojówki zakażonej listeriami można wykorzystać wapno chlorowane w stężeniu odpowiadającym 2500 mg aktywnego chloru na 1 l przy ekspozycji 3-godzinnej.

Przy zakwaszeniu gnojówki kwasem siarkowym (10 ml na 1 l) wystarcza wprowadzenie 1500 mg wapna chlorowanego na litr. Odkazanie można osiągnąć również przez dodanie do gnojówki 10% niegaszonego wapna przy ekspozycji 12-godzinnej.

T. J.

ROBERTS E. D., SANMARTIN C., PAYAN J., MACKENZIE R. B.: Zmiany neuropatologiczne u 15 koni przy naturalnie występującym wenezuelskim zapaleniu mózgu i rdzenia koni. (Neuropathologica changes in 15 horses with naturally occurring venezuelan equine encephalomyelitis). Am. J. vet. Res., 31, 1223—1229, 1970 (7).

Badanie histopatologiczne mózgu wykonano u 15 koni które padły wśród objawów zapalenia mózgu w czasie epizootii wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni na terenie Kolumbii. Wirus wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia wyizolowano z mózgu 7 sztuk. W korze mózgowej wszystkich badanych koni stwierdzono wokółnacyniowy odczyn zapalny z nagromadzeniem limfocytów względnie limfocytów i neutrofilów. Astrocyty i neutrofile występowały w przestrzeniach perineuralnych kory mózgowej. W śródmózgowiu odczyn wokółnacyniowy był słabiej zaznaczony, przy czym stwierdzano wyższy odsetek limfocytów i makrofagów. Bardzo często dochodziło do zatorów i martwicy drobnych naczyń krwionośnych. W mózdzku dochodziło ponadto do nagromadzenia tkanki glejowej.

Z. G.